

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci žalobcov : **1/ J. K.**, bývajúci vo X., **2/ E. K.**, bývajúca vo X., obaja zastúpení JUDr. F. S., advokátom v H., proti žalovanému : **S.**, so sídlom Z., zastúpený JUDr. Ľ. I., advokátom vo Z., **o prevod vlastníctva bytu**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 15 C 23/2009, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. februára 2011 sp.zn. 13 Co 49/2011

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 13. decembra 2010 č.k. 15 C 23/2009-168 nevyhovел návrhu žalobcov na prerušenie konania. Po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho iného konania, kde by sa riešila otázka, ktorá by mohla mať zásadný význam pre rozhodnutie v danej veci. V konaní vedenom pod sp.zn. 15 C 23/2009 súd riešil otázku určenia vlastníctva k bytu č. X. na X.. poschodí bytového domu súpisné č. X., postaveného na parcele č. X. vo vchode č. X. na ulici Ľ., s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a podielom na pozemku parc. č. X. – zastavané plochy a nádvoría o výmere X. m² vedený na LV č. X. pre katastrálne územie M.. Okrem toho je tam návrh uložiť žalovanému povinnosť uzavrieť zmluvu o predaji bytu. V konaní vedenom pod sp.zn. 17 C 233/2009 sa rieši iný byt vedený na LV č. X.. Nie je to totožný okruh účastníkov konania ani totožný predmet konania. V konaní vedenom pod sp.zn. 17 C 233/2009 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie vo veci vedenej pred prvostupňovým súdom pod sp.zn. 15 C 23/2009. Ak aj poukazujú žalobcovia na to, že sú vedľajšími účastníkmi konania vedenom pod sp.zn. 17 C 233/2009 je potrebné zdôrazniť, že vedľajší

účastník rozhodnutím v danej veci nie je viazaný, pretože mu z neho nevyplývajú žiadne práva ani povinnosti, a teda nemôže byť takýmto rozhodnutím súdu viazaný ani v zmysle ustanovenia § 135 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcov uznesením z 23. februára 2011 č.k. 13 Co 49/2011-186 uznesenie okresného súdu potvrdil. Odvolanie žalobkyne 2/ odmietol. V odôvodnení uviedol, že odvolanie žalobkyne 2/ odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.a/ O.s.p. ako oneskorene podané. Čo sa týka odvolania žalobcu 1/ stotožnil sa s odôvodnením napadnutého uznesenia a jeho dôvodmi. Žalobca 1/ v odvolaní neuviedol žiadne iné skutočnosti ani dôkazy, ktorými sa súd prvého stupňa nezaoberal.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/, ktorého prípustnosť odôvodňovali ustanovením § 237 písm.f/ O.s.p. a namietali, že za daných okolností by pokračovanie v konaní vedeného pod sp.zn. 15 C 23/2009 o neplatnosť výpovede z nájmu bytu pri súčasne podanom návrhu o určenie vlastníckeho práva a vyhlásenie neplatnosti právnych úkonov malo za následok neprimeraný zásah do práva na súdnu ochranu žalobcov 1/, 2/. Navrhli, aby dovolací súd uznesenia nižších súdov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcov odmietnuť ako procesne neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpení (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu,

ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolatelia napadli potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení. Jeho prípustnosť preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom či konania súdom nesprávne obsadeným. Osobitne sa zaoberal námietkou dovolateľov, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm.f/ O.s.p.

K nevyhoveniu návrhu na prerušenie konania ako dôvodu spôsobilému založiť vadu uvedenú v § 237 písm.f/ O.s.p. treba predovšetkým uviesť, že prerušiť konanie postupom podľa § 109 ods. 2 písm.c/ O.s.p. je možnosťou (nie povinnosťou) súdu takto rozhodnúť. Toto ustanovenie preto nezakladá procesné právo účastníka konania na vyhovie takémuto návrhu. Procesným následkom nevyhovenia návrhu je, že súd musí vo veci ďalej konať, t.j. vykonávať všetky úkony smerujúce k prejednaniu a rozhodnutiu sporu v jeho merite. Jeho zamietnutím bez ďalšieho teda nemôže dôjsť k odňatiu možnosti pred súdom konať. Preskúmanie správnosti procesného postupu súdu, ako aj správnosti jeho skutkových a právnych záverov, sa účastník môže domáhať využitím riadnych ako aj mimoriadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti rozhodnutiu v merite veci.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobcov odmietol podľa § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní procesne úspešnému účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko po dohode o zániku plnomocenstva predchádzajúcemu právnomu zástupcovi nový právny zástupca žalovaného JUDr. Ľ. I. nepodal návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. septembra 2012

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová